Ketvirta apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalis susijusi su Reglamento (EB) Nr. 207/2009 63 straipsnio 1 dalies, 64 straipsnio 1 dalies, 76 straipsnio 1 dalies ir 57 straipsnio 2 dalies pažeidimu dėl to, kad skundžiamame sprendime šie straipsniai aiškinami klaidingai; ja remiantis tvirtinama, kad EUIPO apeliacinė taryba nenusprendė dėl apelianto reikalavimo, kuris buvo aptariamas Apeliacinėje taryboje.

Remiantis penkta apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalimi tvirtinama, kad buvo pažeistas Reglamento (EB) Nr. 207/2009 64 straipsnis dėl to, kad skundžiamame sprendime buvo nuspręsta, jog kadangi klausimas dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo nebuvo konkrečiai iškeltas Apeliacinėje taryboje, šis klausimas nėra teisės į klausimas, kurį privalo išnagrinėti Apeliacinė taryba, kad galėtų priimti sprendimą jos nagrinėjamoje byloje.

Remiantis šešta apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalimi tvirtinama, kad buvo pažeisti Reglamento (EB) Nr. 207/2009 64 straipsnis ir Reglamento Nr. 2868/95 ([2]) 49 taisyklės 1 dalis dėl to, kad Bendrasis Teismas taikė šiai bylai jurisprudenciją, susijusią su šiais dviem straipsniais, kuriais reglamentuojamas apeliacijų priimtinumas EUIPO apeliacinėje taryboje kai, kaip šuo atveju, Apeliacinė taryba nepripažino, jog apeliacija nepriimtina ir net jeigu taip būtų buvę, tokiu pripažinimu būtų pažeisti minėti straipsniai, nes apelianto pateikti rašytiniai dokumentai nebuvo pripažinti nepriimtinais.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas pateiktas dėl skundžiamo sprendimo pagrindo, kuriuo remdamasis Bendrasis Teismas iš dalies atmetė trečiąjį ieškinio pagrindą ir nurodė, jog EUIPO apeliacinės tarybos sprendimu buvo pažeistas Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnis; jį sudaro dvi dalys.

Remiantis pirma apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalimi nurodoma, kad pažeistas Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnis ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnis dėl to, kad skundžiamame sprendime nebuvo pateikti motyvai ir nebuvo paaiškinta, kokią reikšmę nuspręsta suteikti EUIPO anuliavimo skyriaus ir apeliacinės tarybos sprendimams dėl prekių, kurių atžvilgiu ankstesnis prekių ženklas turi būti laikomas įregistruotu. Be to, nurodoma, kad šie argumentai buvo iškraipyti kai reikšmė, kuri skundžiamu sprendimu buvo teikta išvadoms, pateiktoms tuose sprendimuose, buvo lyginama su šalių tvirtinimais ir proceso organizavimo priemonėmis.

Remiantis antra apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalimi nurodoma, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnis tiek, kiek skundžiamu sprendimu pripažįstama, jog 42 klasės paslaugos, kurioms skirtas prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas, ir prekės, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, yra panašios.

([1]) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1).
([2]) 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189).

2018 m. rugpjūčio 29 d. *Hof van Cassatie* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš IK

(Byla C-551/18)

(2019/C 16/35)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van Cassatie

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

IK

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR ([1]) 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip, kad pakanka, jog Europos arešto orderį išdavęs teismas jame nurodytų tik paskirtą vykdytiną laisvės atėmimo bausmę, bet ne už tą pačią nusikalstamą veiką ir tuo pačiu teismo nuosprendžiu paskirtą papildomą bausmę, kaip antai pagal TBS (*terbeschikkingstelling*) skirtą bausmę, kuria laisvė faktiškai atimama tik įvykdžius pagrindinę laisvės atėmimo bausmę ir tik bausmių skyrimo teismui šiuo tikslu priėmus formalų sprendimą?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Pagrindų sprendimo 2002/584/TVRTVR 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip, kad vykdančiosios valstybės narės teisminės institucijos įvykdytas perdavimas remiantis Europos arešto orderiu, kuriame nurodyta tik paskirta vykdytina laisvės atėmimo bausmė, bet ne už tą pačią nusikalstamą veiką ir tuo pačiu teismo nuosprendžiu pagal TBS paskirta papildoma bausmė, reiškia, kad vykdant šią papildomą bausmę Europos arešto orderį išdavusioje valstybėje narėje galima faktiškai taikyti laisvės atėmimą?

3. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, ar Pagrindų sprendimo 2002/584/TVRTVR 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip, kad tai, jog Europos arešto orderį išdavusi teisminė institucija jame nenurodė papildomos pagal TBS skirtos bausmės reiškia, kad ši papildoma bausmė, apie kurią, reikia manyti, vykdančioji teisminė institucija nežinojo, negali būti pagrindu faktiškai taikyti laisvės atėmimą Europos arešto orderį išdavusios teisminės institucijos valstybėje narėje?

(1) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (2002/584/TVR) (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34).

2018 m. rugsėjo 11 d. *Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-643/13 *Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH / Europos Komisija*

(Byla C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH, atstovaujama advokatų S. Altenschmidt, D. Jacob

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2018 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-643/13,

— panaikinti 2013 m. rugsėjo 15 d. Komisijos sprendimą GestDem 2013/1504,

— nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti Bendrojo teismo sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė remiasi šiais pagrindais:

1. Bendrasis Teismas nepaisė Reglamente (EB) Nr. 1367/2006 (1) numatytų reikalavimų, keliamų atsisakymui leisti susipažinti su informacija apie aplinką. Jis pernelyg plačiai aiškino Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 (2) 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje, siejamoje su Reglamento (EB) Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, numatytą neleidimo susipažinti pagrindą, atsižvelgdamas į Orhuso konvencijos nuostatas. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą manydamas, kad informacija apie pramoninio įrenginio išmetamą CO2 kiekį yra slapta komercinė informacija.

2. Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento (EB) Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį, nes neįvertino informacijos apie teršalų išmetimą į aplinką.